

İLETİŞİM FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİNİN UYGULAMA VE PROJE TEMELLİ DERSLERDE MESLEKİ YETERLİKLERİNİN BELİRLENMESİ*

THE OCCUPATIONAL CAPABILITY DETERMINATION OF COMMUNICATION FACULTY MEMBERS IN PRACTICE AND PROJECT BASED LESSONS

Sinem DURSUN KASIMOĞLU**

ÖZET: Araştırmada, Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde ders veren öğretim üyelerinin, proje temelli derslerdeki mesleki yeterliklerini belirlemek amaçlanmıştır. Bireylerin meslek edinme süreçlerini oluşturan üniversite eğitimi, öğretim elemanlarının mesleklerine karşı olumlu tutum ve davranışlarıyla daha da anlam kazanır. Bu bağlamda mesleki yeterlik kavramının önemi büyüktür. Nitel araştırma tekniklerinin uygulandığı araştırmada, öğretim üyelerinin bilgi yönetimi ve meslek bilgisine ilişkin yeterliklerinin değerlendirilmesi çerçevesinde yüz yüze görüşme, sunum, doküman analizi gibi temel araştırma basamakları geliştirilmiştir. Araştırmaya iletişim fakültesinin 4 bölümünden (her bölümden 3 öğretim elemanı olmak üzere) toplam 12 kişi katılmıştır. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının, “öğrenciyi tanıma” ve “öğrencinin gelişimini sağlama”ya ilişkin mesleki yeterliklerinin olumlu olduğu görülmüştür. “Öğretme-öğrenme sürecine ilişkin mesleki yeterliklerde”, “öğrenmeyi, gelişimi izlemeye ve değerlendirmeye ilişkin mesleki yeterliliklerde”, “okul, aile, meslektaş ve toplum ilişkilerine ilişkin mesleki yeterliliklerde” ve “program ve içeriğe ilişkin mesleki yeterliliklerde” bu araştırmanın sonucunda gelişim kaydedildiği görülmüştür.

Anahtar sözcükler: iletişim, eğitim, mesleki yeterlik, proje temelli ders

ABSTRACT: The research aims the occupational capability determination of communication faculty members in practice and project based lessons. University education which composes the acquiring occupation processes of people a further meaning with the faculty members' positive attitudes and behaviors towards their professions. In this sense, importance of the occupational capability concept is significant. In this research that the qualitative research techniques was applied, basic research steps, such as the knowledge management of faculty members: face to face negotiation for evaluation of the occupational knowledge capabilities, presentation-seminar; qualitative research reflecting report- document analysis were developed. 12 people from four departments of communication faculty joined the research. It was seen that the faculty members who joined the research were good at knowing the student and they had a positive occupational capabilities regarding the student development. A progress was acquired with these occupational capabilities regarding teaching-learning process; following and evaluating the learning and development; school, family, colleague and society relations; program and context.

Keywords: communication, education, occupational capability, project based lesson

1. GİRİŞ

Eğitim, bireylerin davranışlarını istenilen yönde ve kalıcı olarak değiştirme sürecidir. Eğitim süreci bireyin doğumuyla informal olarak ailede başlar, okula başlamayla birlikte sosyal ve formal bir yapıya bürünerek eğitim kurumları çatısı altında devam eder. Ailede başlayan informal eğitim süreci, anne, baba ve ailedeki diğer yetişkinlerin etkisiyle oluşurken, okullardaki eğitim ve öğretim büyük oranda burada görev alan öğretmenlerin etkisiyle şekillenir. Eğitim ve öğretim sürecinde büyük role sahip olan öğretmenlerin kişisel ve mesleki yeterlikleri, öğrencilerin öğrenme yaşantılarını ve bu yaşantılar sonucu oluşacak davranış değişikliklerini doğrudan etkiler. Bireylerin kişisel yeterlikleri farklı çalışma alanlarının konusu olabilecek geniş bir kavramdır. Bu çalışmada ise daha çok öğretmenlerin mesleki yeterlikleri üzerinde durularak, bu özellikleri incelenmiştir.

Öğretmen, öğrenmeyi kılavuzlayan ve sağlayan kişidir. Öğrenme, öğrencinin kendisi tarafından elde edilen bir sonuçtur ve öğrenme yaşantıları sonucunda meydana gelir. Öğretmenin

* Uluslararası Eğitimde Disiplinlerarası Araştırma Konferansı'nda sunulmuş sözel bildiri, 15-17 Mayıs 2012, KKTC. (International Conference on Interdisciplinary Research in Education, May 15-17, 2012, TRNC).

** Öğretim Görevlisi, YakınDoğu Üniversitesi, KKTC, skasimoglu@neu.edu.tr

görevi, çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerinden yararlanarak, öğrenme yaşantılarını düzenlemek ve istedik davranışların öğrenciler tarafından kazanılıp kazanılmadığını değerlendirmektir (Fidan ve Erden, 1994). Eğitim-öğretim; öğrenci, öğretmen, amaç, konu, yöntem ve çevre öğelerinin bulunduğu bir ortamda bunların karşılıklı etkileşimleriyle oluşmaktadır. İyi bir öğretim, bunların birbirleriyle uyumlu ve işbirliği içinde yürütülmesiyle mümkündür (Akt. Kahyaoğlu ve Yangın 2007; Büyükkaragöz ve Çivi 1999). Bu bağlamda öğretmenin rolü hem bu sürecin bir ögesi olarak hem de süreçteki diğer öğeleri bir araya getirip organize eden unsur olarak öne çıkmaktadır. Denilebilir ki, eğitim ve öğretim sürecinde öğretmenin mesleki yeterlikleri, sürecin gidişatını belirlemede en önemli faktörlerin başında gelir.

Bir kişiye görevinin gerektirdiği belirli bir rolü oynayabilme gücü kazandıran özellikler olarak tanımlanan yeterlik, tüm meslekler için söz konusudur. Çünkü bireylerin gelişip kendilerini yenilemelerinde yeterlik önemli bir unsurdur (Akt. Sünbül ve Arslan 2007; Kuran 2002). Bandura'ya göre yeterlik, bireyin belli bir performansı göstermek için gerekli etkinlikleri organize edip, başarılı olarak yapma kapasitesine ilişkin kendi yargısına denir (Akt. Sünbül ve Arslan 2007; Senemoğlu 1997). Yeterlik duygusu bilişsel mekanizmalar tarafından düzenlenen ve oluşturulan bir davranıştır (Akt. Sünbül ve Arslan 2007; Leysen ve Wertheim 2002).

Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığına göre yeterlik kavramı; bir işi veya görevi yapabilme gücüdür. Öğretmen yeterliği ise, öğretmenin her bir ana görev kapsamında, işlem karakterinde, kendi içinde bütünlüğü olan, meslek içinde tekrarlanan, daha alt işlem basamaklarına ayrılabilen, başkalarıyla biraraya gelerek farklı görevlerin yapılmasını sağlayan, süresi tam olarak belirlenmese de, dakikalarla sınırlı bir zaman diliminde yapılabilen, gerektiğinde bir başkasına devredilebilir nitelikte olan alt görevleri anlatacak şekilde belirlenmiştir (Akt. Kahyaoğlu ve Yangın 2007; TC MEB 2002).

Öğretmen yeterlikleri üzerine yerli ve yabancı literatürde pek çok çalışmaya rastlamak mümkündür. Sünbül (2001) mesleki yeterlilikleri; kişisel yeterlilik, alan yeterliliği, eğitimsel yeterlilik olarak üç bölüme ayırmıştır. Thomas ve Kay (1974) öğretmenlerin yeterlik ölçütlerini şu şekilde gruplamışlardır: “Öğrencilerin öğrenme problemlerinin değerlendirilmesi; öğrencilerle ilgili planlamaların öğrencileri kapsamaması; sınıfı etkili bir biçimde organize etme ve yönetme; başarılı bir şekilde soru sorma; öğretim için kaliteli materyalleri değerlendirme”.

Öğretmen eğitimcilerinin yeterlik alanlarıyla ilgili bir çalışmada, Lunenberg (2002), 6 temel yeterlik alanının gerekli olduğunu belirtmiştir. Bu yeterlilik alanları; konu yeterlikleri, pedagojik ve didaktik yeterlilikler, organizasyonel yeterlikler, iletişim yeterlikleri, öğrenme ve yetiştirme yeterlikleri, özel yeterlikler (problem merkezli program yeterlikleri ve bilgisayar yönetebilme, kullanabilme yeterlikleri) dir (Akt. Şeker, Deniz, Görgeç, 2004).

Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü (ÖYEGM), koordinatörlüğünde bakanlık ve yükseköğretim kurumları temsilcilerinden oluşturulan, öğretmen yeterlikleri komisyonunca öğretmen yeterlikleri belirlenmiştir (MEB, 2002). Çalışmada öğretmen yeterlik alanlarından, “genel kültür” ve “özel alan boyutlarının” genel çerçevesi çizilmiş ve öğretim sürecinde işe nasıl koşulacağına işaret edilmiştir. Öğretmenlerin eğitime-öğretme (pedagojik formasyon) yeterlikleri ise 14 ana yeterlik alanında, 206 alt yeterlilik olarak ayrıntılı olarak ortaya konulmuştur.

Gelinen süreçte, ÖYEGM'nin Öğretmenlik Mesleği Genel Yeterlilik Taslağı'nda ana yeterlik alanlarının;

- A. Kişisel ve Mesleki Değerler- Mesleki Gelişim
- B. Program ve İçerik Bilgisi
- C. Öğrencileri Tanıma
- D. Öğrenme ve Öğretme Süreci
 - * Öğrenme ve Öğretme Süreçlerini Planlayabilme
 - * Öğrenme ve Öğretme Süreçlerini Uygulayabilme
- E. Öğrenmeyi, Gelişimi İzleme ve Değerlendirme
- F. Okul, Aile ve Toplum İlişkileri

ile ilgili toplam 6 ana yeterlik alanında, bu alanlarla ilgili 39 alt yeterlilik ve toplam 244 performans göstergesi olduğu görülmektedir (Şeker, Deniz, Görgeç 2004).

Yüksek Öğretim Kurumu'nun (YÖK) "Öğretmen Yetiştirme Programlarına Uygulanabilir Nitelikte" öğretmen yeterlikleri listesi bulunmaktadır. Bu yeterliklerin öğretmen yetiştirme programı sürecinde, teorik ve pratik çalışmalarla öğrenciye kazandırılması amaçlanmaktadır. Bu yeterlik alanları genel olarak aşağıda ifade edilmiştir:

1. Konu Alanı ve Alan Eğitimine İlişkin Yeterlilikler
2. Öğretme-Öğrenme Sürecine İlişkin Yeterlilikler
3. Öğrencilerin Öğrenmelerini İzleme, Değerlendirme ve Kayıt Tutma
4. Tamamlayıcı Mesleki Yeterlilikler (Şeker, Deniz ve Görgen 2004).

Bu çalışmada da; YÖK'ün mesleki yeterlik açısından öğretmenlerde gerekli bulunduğu bu dörtlü sınıflama kullanılmıştır.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu araştırmada, Yakın Doğu Üniversitesi İletişim Fakültesindeki öğretim elemanlarının uygulama ve proje temelli derslerdeki mesleki yeterliklerini belirlemek amaçlanmıştır. Araştırmada ilk olarak, mesleki yeterliklerini kendi bakış açılarıyla ortaya koyan katılımcılara, ikinci olarak "Öğretmenlerin Meslek Bilgisine İlişkin Yeterlilikler"ini ölçen bir envanterden sorular yöneltilmiş ve bu sorulara verilen cevaplarla, aradaki farkın algılanması ve proje temelli derslerde farkındalık sağlanması amaçlanmıştır.

2. YÖNTEM

Nitel araştırma yöntemleri kullanılarak yapılan bu araştırmada, birden fazla veri toplama yöntemine başvurulmuştur. İlk olarak, araştırmaya katılan 12 kişiyle yüz yüze mülakat yapılmış ve mesleki yeterliklerine ilişkin algıları ortaya çıkarılmıştır. İkinci aşamada, araştırmaya katılanlara, Dr. Ömer Cem Karacaoğlu tarafından geliştirilen (2008) "Öğretmenlerin Meslek Bilgisine İlişkin Yeterlilik"lerini tanımlayan maddeler sunulmuş, bu konuda kendilerine bir sunum yapılmış ve farkındalıklarının artırılması hedeflenmiştir. Daha sonra, katılımcıların sözü edilen yeterlik özelliklerini kendi derslerinde uygulamaya koymaları istenmiştir. Bu uygulamadan bir süre sonra, söz konusu envanterdeki sorulara cevap vermeleri istenmiş, doküman analizi gerçekleştirilmiştir. Böylelikle araştırmacılar, belirlenen mesleki yeterlik kriterlerini, önce uygulamada kullanmışlar ve daha sonra bu sorulara yanıtlar vermişlerdir. Son olarak ise katılımcılara, YÖK'ün mesleki yeterlik açısından öğretmenlerde gerekli bulunduğu 4'lü sınıflama listesinden sorular sorulmuş ve belirlenen yeterlik alanları hakkında görüşleri alınmıştır. YÖK'ün belirlediği söz konusu yeterlik alanları aşağıda verilmiştir:

1. Konu Alanı ve Alan Eğitimine İlişkin Yeterlilikler
2. Öğretme-Öğrenme Sürecine İlişkin Yeterlilikler
3. Öğrencilerin Öğrenmelerini İzleme, Değerlendirme ve Kayıt Tutma
4. Tamamlayıcı Mesleki Yeterlilikler (Şeker, Deniz ve Görgen 2004).

3. BULGULAR

Katılımcılarla ilk olarak yüz yüze görüşme yapılarak, aşağıdaki başlıkları içeren 12 soru sorulmuş ve şu yanıtlar alınmıştır:

Alan Uzmanlığı

İletişim Fakültesinde proje temelli dersleri veren öğretim elemanlarının yeterliklerini belirlemeye yönelik olan bu araştırmaya; Belgesel Film Yapımcılığı, Sinema, Turizm, Halkla İlişkiler, Gazetecilik, Diksiyon ve Hitabet, Haber Yazımı, İşletme, Güzel Sanatlar ve Tasarım, Grafik Tasarım, İletişim Bilimleri gibi uzmanlık alanlarına sahip öğretim üyeleri ve görevlileri katılmıştır. Bu katılımcılar, öğretim görevlerinin yanı sıra, iş yaşamında da editör, yazar, muhabir, haber spikerliği gibi görevlerde de aktif olarak çalışmaktadırlar.

Proje Temelli Derslerin Önemi

Araştırmaya katılan öğretim üyeleri, proje temelli derslerin teknik konularda deneyim edinme ve teori-pratik arasında bağ kurma konularında katkı sağladığını ifade etmişlerdir. Aşağıda öğretim üyelerinin konuyla ilgili görüşlerine yer verilmiştir:

“Öğrenci öğrendiği şeyleri birebir pratik yapma ve deneyimleme şansına sahip olur. Deneyimlediği zaman da çok daha iyi öğrenebilir. Bizim alanda teknoloji çok hızla gelişir ve biz de onu yakalamaya çalışırız. Bir taraftan bu programları evlerinde öğrenebilme imkânları var ama burada disipline olmuş bir şekilde öğreniyorlar ve yönlendiriliyorlar.”

“Verilen kuramsal ve teknik eğitimin ne şekilde harmanlandığını, bu süreç sonucunda öğrencinin akademik kadrolardan ne şekilde yararlanıp bakış açısında ne tür gelişmeler gözlemlendiğini ve kendi meslek alanında hangi performans düzeyinde mezun olup hayata atılacağını belirleyen bir çalışma olarak nitelendiririm.”

“Teorikte öğrenilen her şeyin pratikte uygulanır hale gelmesi için hem temel hem de bizzat yapım aşamasıdır. Yani sadece teoriyle kalınmaması, öğrenilen her şeyin pratikte bu işi bilen insanların gözetiminde tekrar edilmesi, hayatın içinden ve alana ilişkin örneklerle sunulmasıdır.”

Araştırmaya katılan öğretim üyeleri, proje temelli derslerin teorinin pekiştirilmesinde, iyi bir alt yapı oluşturulmasında ve profesyonel hayata geçişte önemli olduğunu belirtmişlerdir.

Mesleki Yeterlik Kavramının Tanımı

Araştırmaya katılanlar mesleki yeterlik kavramının çok önemli olduğunu belirtmişlerdir. Katılımcılar, yaşam boyu kendini geliştirerek ve daima yenilikleri takip ederek, özellikle iletişim alanında değişen şartlara uyum sağlayarak, kişilerin kendilerini yenilemeleri gerektiğinin altını çizmişlerdir. İletişim Fakültesine devam eden öğrencinin, mezun olduğunda, iş hayatında başarılı olması için, akademisyenlerin mutlaka mesleki anlamda hem teorik hem de pratik olarak bilgi sahibi olmaları gerektiğini savunan katılımcılar, konuyla ilgili aşağıdaki cümleleri kurmuşlardır:

“Mesleki yeterlik, bütün meslekler için gereklidir. Bütün mesleklerin kamusal hizmet ve kamuya fayda boyutu vardır. Örneğin bir gazeteci, kamu görevini yaptığını bilerek, sadece para kazanan sıradan bir meslek yaptığını değil, insanları doğru bilgilendirme gibi kutsal bir görevi olduğunun bilincinde olmalıdır. Gerekli bilgi ve donanuma sahip olmalıdır. Bu bilgiyi nasıl kullanacağını da bilmesi gerekir.”

“Mesleki yeterliğin aslında hiçbir zaman tam ulaşılamayan bir hedef olması gerekir. Kişinin kendini her gün geliştirebildiği noktada, mesleki yeterlik konusunda adım atılmış olur. Üniversiteyi bitirip de on yıllık bir deneyimi olan kişi, mesleki anlamda yeterlidir diyemeyiz. Aslında işini sağlıklı yapabilir bir konuma ulaşması gerekir. Meslekler de insanlar gibi gelişen dallar olduğundan, yeterlik de devamlı ilerleyen bir durumdur”

Mesleki yeterlik; kişilerin kendilerini yaşam boyu geliştirmesi, her geçen yılla birlikte bilgilerini güncelleyerek, bilgilerine yenilerini katarak, asla olduğu yerde kalmayarak, daima ileriye doğru gitme hedefinde olması şeklinde tanımlanmıştır. Mesleki anlamda yeterli olmanın kişinin ulaşması gereken bir hedef olduğunu belirten akademisyenler, ancak bu hedefe hiçbir zaman tam anlamıyla ulaşamayacağını, kişinin yaşam boyu kendini geliştirmesinin oldukça önemli olduğuna dikkat çekmişlerdir.

Proje Temelli Derslerde Yeterlikler ve Beceriler

Öğretim elemanları (kamera, kurgu, film yapımı, yapım öncesi ve sonrasına ait teknik bilgi, sinema, haber yazımı, habercilik, etkili ve güzel konuşma sanatı diksiyon ve hitabet, medya okuryazarlığı, medya eleştirmenliği, estetik becerisi, grafik- tasarım, güzel sanatlar vb alanlarda yetenek ve becerilere sahip), proje temelli derslerde teorik bilginin yanı sıra, pratik bilginin ön plana çıktığını ve bu konuda kazandırılmaya çalışılan yeterliklerin, öğrencilerin mezuniyet sonrasında elindeki en büyük güç olacağını vurgulamışlardır. Burada dikkati çeken önemli bir konu ise, bu dersleri veren öğretmenlerin, alana dair pratiklerinin, hali hazırda devam ettiğidir. Böylelikle öğrenci akademi içinde sanal bir dünyada değil, iş hayatında nelerle ve nasıl karşılaşacağını bilincinde olarak, işin mutfağında çalışarak yetişmektedir.

Bilgi Yönetiminin Tanımı

Bu kavramın bir alana ait teknik bir kavram olduğunu düşünen akademisyenler, bilgi yönetiminin; bilgiyi işlevsel şekilde toplamak, dağıtmak, yönlendirmek ve kullanmak olduğunu ifade etmişlerdir. Bugün maruz kalınan bilgi bombardımanı sırasında önemli olanın, doğru bilginin nerede olduğunun bulunması ve bulunan bilginin bütünleştirilip, işlevsel hale getirilmesi olduğu üzerinde durulmuştur. Sahip olunan teorik bilgilerin kullanımıyla ilgili olarak, *“Bu bilgileri nasıl kullanıyoruz? Nasıl yönetiyoruz? Analiz ve sentez yeteneği, bilgileri nasıl yönetmemiz gerektiğini gösteriyor mu?”* diyen bir akademisyen, günümüzde teknolojinin gelişmesiyle bilgiye ulaşmanın, paylaşmanın, bilgiyi depolamanın çok kolay olduğunu belirtmiş ve bilgiyi yönetebilme noktasında kişinin yeterliğine dikkat çekmiştir.

Bilgi Yönetimi Çerçevesinde Meslek Bilgisine İlişkin Yeterlikler

Araştırmaya katılan katılımcılar, meslek bilgisine ilişkin yeterlikleriyle ilgili farklı bakış açıları sunmuşlardır. Dünyanın global bir köye dönüştüğünü, kitle iletişim araçları sayesinde dünyanın bir ucundaki olayın saniyeler sonra diğer ucunda duyulduğunu belirten bir öğretim elemanı, meslek bilgisine ilişkin kavramların da böyle genellenebileceğini ve büyük teknolojilerin her zaman takip edilmesi gerektiğini söylemiştir. Diğer katılımcılar da dünyayı takip etmek, sürekli araştırmak ve öğrenmek zorunda olduklarını ifade ederek, şunları söylemişlerdir:

“Alanımla ilgili dünya çapında araştırmalar yapıyorum ve alanımla ilgili değişik kaynaklara başvuruyorum. Halkla ilişkiler dersi için Amerika’dan kitaplara ulaştım ve şu an onu kullanıyorum. İnternet gibi bir imkân da bizler için çok önemli.”

“Her meslek gibi bizim mesleğimizde de sürekli yeni bilgilere ulaşmak gerekiyor. Yapılan araştırmaları, yayınları öğrenmemiz gerekiyor. Gazeteciliğin toplumsal görevleriyle ilgili yeni tanımlamalar, yeni sorunlar oluşuyor. Bunları takip edip izlemek, öğrenmek gerekiyor.”

“Sürekli araştırmak, öğrenmek zorundasınız; sadece akademik mecrayı değil, dünya piyasalarında iletişim alanındaki uygulamaları, çalışmalarını da bilmek zorundasınız. Yeterliği yakalamak adına gelişme zorunluluğu var.”

İnternetin gelişmesiyle bilgiye daha kolay ulaşabildiklerini ifade eden katılımcılar, bilgi yönetimi çerçevesinde meslek bilgisine ilişkin yeterliklerini geliştirerek artırmayı, durağan olmamayı hedeflemektedirler. Katılımcılar, öğrencileriyle teoriden çok pratik alanda karşı karşıya gelmek istemektedirler. Mezun olan bir öğrencinin mesleki yaşamda başarılı olması için deneyime ihtiyaç vardır. Katılımcılar meslek bilgilerine ilişkin donanımlarını, iş yaşantısından, gerçek hayattan edindikleri tecrübelerle harmanlamaktadırlar.

Öğrenciyi Tanıma ve Öğrencinin Gelişimine İlişkin Mesleki Yeterlikler

Araştırmaya katılan bir öğretim elemanı, üniversitede ders veren öğretim görevlilerinin, diğer eğitim basamaklarında görev yapan öğretmenlerden, pedagojik formasyon ve öğretmenlik becerileri yönünden, daha az şanslı bir durumda olduğunu; kendisinin bu durumu olumluya çevirmek için iletişim becerileri ve empati üzerine yoğunlaştığını ifade etmiştir. Bir diğeri ise, her öğrencisinin kişilik özelliklerini anlamaya çalışarak, iletişimini bu özellikler üzerinden şekillendirdiğini belirtmiştir. Araştırmaya katılan bazı katılımcılar, proje tabanlı derslerde öğrenciyi tanıyıp ilgi ve yetenekleri doğrultusunda yönlendirme yapmanın, hem öğrencinin kendini başarılı hissetmesi hem de dersin amacına ulaşması bakımından daha yararlı olduğunu vurgulamışlardır. Öğretim elemanları, öğrenciyi tanımak için mektup yazdırma, test yapma, metin okutma gibi farklı yöntemleri de tercih etmektedirler.

Öğrenme, Öğretme Sürecine İlişkin Mesleki Yeterlilikler

Bir katılımcı, öğretme-öğrenme sürecine ilişkin yeterliklerini, asistanlık sürecinde farklı hocalarını gözlemleyerek oluşturduğunu ifade etmiştir. Bir diğeri ise, bugünün öğrencilerinin okumaya değil, seyretmeye, izlemeye odaklı olduklarını söyleyerek, kendi öğrenme sürecini, bu özellikleri göz önünde bulundurarak şekillendirdiğini ifade etmiştir. Bir katılımcı öğretme-öğrenme sürecinde, öğrencinin ilgi ve yeteneklerine dikkat ederek, süreci öğrenci merkezli biçimde yapılandığı kaydetmiştir. Katılımcıların çoğunluğu, pratik olarak alanda sahip oldukları deneyimlerin, özellikle proje temelli derslerde öğrenme, öğretme sürecinde faydalı olduğunu belirtmişlerdir.

Öğrenme ve Gelişimi İzlemeye ve Değerlendirmeye İlişkin Yeterlilikler

Katılımcıların, öğrenme ve gelişimi izlemeye, değerlendirmeye ilişkin yeterlikleri, ders verdikleri alana (Radyo- Tv ve Sinema, Gazetecilik, Görsel İletişim ve Tasarım, Halkla İlişkiler) göre değişmektedir. Kimi, sınıf içindeki farklı etkinlikler yoluyla öğrencilerin derse olan ilgi ve devamını canlı tutarken, diğer yandan da bu yolla daha iyi tanıyıp değerlendirdiklerini düşünmektedir. Öğrencinin bu derslerdeki üretiminin zaman zaman sergilenmesi, öğrencilerin birbirlerini değerlendirmesi, aynı konunun belli zaman aralıklarıyla tekrar çalışılması gibi yöntemler, öğretim üyelerinin, öğrencinin gelişimini izlemek ve değerlendirmek için kullandığı yöntemlerden bazılarıdır. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarının konuyla ilgili görüşleri şöyledir:

“Sınıf çalışmalarını yapıyorum. Örneğin genelde bir film izletirim. Dersin başında, öğrencilere “etkili iletişim nedir” diye bir soru soruyorum. Ben bir şey anlatmadan, o konuda fikirlerini yazıyorlar ve onların hepsi bir dosyada birikiyor. Dönem sonunda aynı konuyu tekrar soruyorum ve gelişimlerini kendileri ve ben de hep birlikte görüyoruz. Anlattığım ders, onlara nasıl faydalı oldu, bu ortaya çıkıyor. Fark mutlaka oluyor. O fark da, öğrencilerin öğrendiği anlamına geliyor.”

“Öğrencinin düzenli derse katılımının yanında, her hafta dersteki performansını ölçmeye çalışıyoruz. Birebir görüşme de yapıyoruz.”

“Ders verdiğimiz öğrencileri takip etmek bize doğru değerlendirme olanağını veriyor. Verdiğimiz derslerde öğrencinin gelişim sürecine göre teknikler de oluşturmuş oluyoruz.”

“Öğrenciyi sadece sınıf içi değerlendirmenin yanlış olduğunu düşünüyorum. Öğrenciyi, sürekli takip etmek gerekir, sürekli ödevler verip, ilgilerini sürekli canlı tutacak çalışmalarla, hem onları besliyorum hem de kendimi besliyorum. Temel şey, onları tanımaya çalışmak, öğrenmeye teşvik etmektir. Sadece sınavlarla kalırsanız, sınav psikolojisiyle başa çıkamayan öğrenciler vardır. Ödev verdiğinizde, arada küçük sınavlar yaparak, onların derse katılımını teşvik ederek, öğrencinin puan toplamasını sağladığınızda, öğrencinin hem derse olan bağlılığı artar, hem de kendilerinin eksi olarak gördüğü yönleri artı yönlerle değiştirme şansı sağlarsınız.”

Okul, Aile, Meslektaş, Toplum İlişkilerine Yönelik Mesleki Yeterlilikler

Toplum ve aile yapısına önem verdiğini belirten bir katılımcı, Türkiye ve Kıbrıs'ın değişik bölgelerinden gelen öğrencilerin, aynı sınıf içinde, ortak bir iletişimde buluşabildiğini ve kendisinin de öğrencilerle daha çok iletişime geçerek bunu sağladığını belirtmiştir. Bir diğer katılımcı, Türkiye'deki veliler ve öğrencilerle iç içe olduğunu, sorunları olan öğrencileri özel olarak izlediğini ve onlara yardımcı olduğunu belirterek, bir akademisyen olarak zaman zaman medyada bilgilendirmelerde bulunduğunu ve topluma katkı sağladığını kaydetmiştir. Bir öğretim üyesinin görevinin sadece sınıfa girip ders vermekten ibaret olmadığını belirten bir başka katılımcı ise, aile ve toplum içindeki konumunun “bilgilendirici bir kaynak” olarak görüldüğünü belirtmiştir. Bütün çevresinin kendisini öğretmen olarak gördüğünü ve model alındığını söyleyen bir katılımcı da, herkesin kendisine “hocam” diyerek yaklaştığını ve toplumda danışman olarak algılandığını belirtmiştir.

Araştırmaya katılanların birçoğu, mesleki yeterliklerini okul, aile, meslektaş, toplum ilişkilerine yansıtmaktadır. Örneğin bir katılımcı, “yaşam standartlarımızı kötü etkileyen görselleri çevremde devamlı düzeltme ihtiyacı duyuyorum” derken, bir başka katılımcı da “okul dışında çeşitli derneklerde görev alarak, sergiler açarak paylaşımda bulunduğunu ve topluma olan görevlerini yerine getirdiğini” belirtmiştir.

Programa ve İçeriğe İlişkin Mesleki Yeterlilikler

Araştırmaya katılan öğretim elemanları, programa ve içeriğe ilişkin mesleki yeterliklerini, yine dersin içeriğine göre şekillendirdiklerini belirtmişlerdir. Bir öğretim görevlisi, dersin gerektirdiği içeriğe göre dersi yönlendirdiğini ve konferans, tartışma, seminer, konuk çağırma gibi uygulamalara başvurduğunu ifade etmiştir. Bir başka öğretim elemanı, teorik uygulamanın yanında iç ve dış staj gibi yöntemlerle öğrencilerin tecrübe kazandığını söylerken, diğer öğretim elemanı ise güncel olan konuların gözden geçirilerek, müfredatın içine yerleştirildiğini ve internet sayesinde diğer üniversitelerin ders programları gözden geçirilerek, eksik yönlerin tamamlandığını vurgulamıştır. Derslere sektörden temsilcilerin davet edildiğini anlatan bir başka katılımcı ise, öğrencinin zaman zaman sınıf dışına çıkarılarak, alanda çalışmasına imkân tanıdıklarını söylemiştir.

Bilgi Yönetiminde Meslek Bilgisine İlişkin Yeterliliklerin Değerlendirilmesinde Son Sözler

Araştırmaya katılanlara bilgi yönetiminde, meslek bilgisine ilişkin yeterliklerin değerlendirilmesi konusunda, son olarak neler ekleyebilecekleri sorulduğunda, bir öğretim görevlisi, meslek bilgisinin çok iyi olduğuna inanılan kişilerin bile, belli aralıklarla sınanması gerektiğini, denetlenen şeylerin zamanla daha iyi ve güzele doğru gideceğini belirtmiştir. Bir diğer katılımcı, yeni çıkan kitapları, kavramları devamlı takip ettiğini ve meslek bilgisini bu şekilde güncellediğini kaydetmiştir. Mesleğiyle ilgili güzel örnekleri takip ettiğini söyleyen bir diğer katılımcı ise, alanıyla ilgili beğendiği materyalleri saklayıp, derslerde öğrencilerle paylaştığını anlatmıştır. Yurt dışındaki kaynakları ve alanın Avrupa'daki yansımaları izlediğini vurgulayan bir öğretim görevlisi de, mesleğinde daha iyi olabilmek için, yaşam boyu öğrenimin gerekliliğinin altını çizmiştir.

Katılımcılarla yüz yüze yapılan görüşmelerin ardından, kendilerine Karacaoğlu (2008) tarafından geliştirilen “Öğretmenlerin Meslek Bilgisine İlişkin Yeterlilikleri”ni belirleyen 76 sorudan oluşan bir tablo sunulmuş ve bu tablodaki maddeleri derslerinde uygulamaları istenmiştir. Daha sonra bu tablodaki 76 soruya cevap veren öğretim elemanları, ilk görüşmede farkında olmadıkları mesleki yeterliğe ait maddelerden haberdar olup, derslerinde uygulama fırsatı bularak kendi farkındalıklarına olumlu katkıda bulunmuşlardır. 76 soruya cevap vermeleri istenen öğretim elemanları, bu sorulara büyük oranda “evet” yanıtı vermişlerdir. Böylelikle mesleki yeterlikleri içeren maddeler hakkında geniş bilgi sahibi olan öğretim elemanları, bu maddeleri derslerine ve öğrenci ilişkilerine de uyarlamışlardır.

Katılımcılara son olarak, Yüksek Öğretim Kurumu'nun (YÖK) “Öğretmen Yetiştirme Programlarına Uygulanabilir Nitelikte” öğretmen yeterliklerini oluşturan alanlarla ilgili aşağıdaki sorular sorulmuştur:

1. Konu alanı ve alan eğitimine ilişkin yeterliklerinizi yazınız.

2. Öğretme-öğrenme sürecine ilişkin yeterliklerinizi örneklerle yazınız.

3. Öğrencilerin öğrenmelerini izleme, değerlendirme, kayıt tutma ile ilgili yeterliklerinizi yazınız.

4. Tamamlayıcı mesleki yeterliklerinizi yazınız.

Öğretim elemanlarının bu sorulara verdikleri yanıtlar da şu şekilde özetlenebilir:

1. Öğretim elemanları konu alanı ve alan eğitimine ilişkin olarak; iletişim biliminin teorik olarak temellerine sahip olduklarını, alanın temel bilgi ve yöntemlerini sistematik olarak öğrenciye sunma konusunda yeterliğe sahip olduklarını, global anlamda alanla ilgili gelişmeleri takip ederek, mesleki anlamda yeterliklerini oluşturduklarını ifade etmişlerdir.

2. Araştırmaya katılan öğretim elemanlarına, öğretme ve öğrenme sürecine ilişkin yeterlikleri, dört başlık altında sorulmuştur. Planlama, Öğretim Süreci, Sınıf Yönetimi ve İletişim.

a) Planlamayla ilgili olarak; öğretim elemanları, dersin çerçevesinin dönem başında önceden planlanıp çizildiğini, bu çerçeveye uygun ana kaynakların saptanıp, konu sıralaması yapıp, ders anlatımın gerçekleştirildiğini ve duruma göre esnek davranıldığını belirtmişlerdir.

b) Öğretim sürecine ilişkin olarak; derslerde konu takibi yaparak, geriye dönüşlerle veya başka konularla, pratik alanla ve gündelik yaşamla bağlantılar kurarak, bütünleştirici bir yapıda bilgilenmenin sağlandığını belirtmişlerdir.

c) Sınıf yönetimi konusunda; sınıfta öğretmen-öğrenci ve öğrenci-öğrenci ilişkisinin, saygın, demokratik ve verimli olmasını sağlama adına, güven verici bir imaj sunmaya çalıştıklarını ifade eden öğretim elemanları, bir yandan “ulaşılmaz, katı veya umursamaz hoca” öte yandan “saygısız öğrenci” tutumlarını önlemek için, sürekli çaba gösterdiklerini ifade etmişlerdir. Demokratik ortam oluşturma ve otokontrollü bireyler geliştirme konusunda kararlı olduklarının altını çizen katılımcılar, tüm öğrencileri bireysel olarak tanıyıp, bireysel özellikleri göz önünde bulundurarak, sınıf ortamını sağladıklarını söylemişlerdir.

d) İletişim hakkında ise; interaktif iletişim yöntemleriyle, dinlemeye önem vererek, öğrencilerin çekinmeden ama saygı sınırları çerçevesinde kendilerini ifade ettiklerini belirten katılımcılar, iletişimde öğrenci görüş ve taleplerini kısıtlamak yerine, teşvik ettiklerinin altını çizmişlerdir.

3. Öğrencilerin öğrenmelerini izleme, değerlendirme, kayıt tutma ile yeterlikleri ile ilgili olarak öğretim elemanları; öğrencilerin öğrenmede sıkıntı yaşadıklarını, sistematik öğrenme ve araştırma, eleştirel yaklaşım gibi konularda zorlandıklarını belirterek, ezberci eğitim sisteminin ve sınav maratonunun etkisinin, birçok öğrencinin yeterliğini olumsuz yönde etkilediğini ifade etmişlerdir. Hazırlık sınavları, ödevler ve sınıf içi tartışmalarla, öğrencilerin öğrenmelerini izlediklerini ifade eden katılımcılar, sınavlar ve ödevlere verilen puanlarla değerlendirmenin gerçekleştiğini, yoklama alarak da öğrencilerin derse devamının sağlandığını söylemişlerdir.

4. Öğretim elemanları, tamamlayıcı mesleki yeterlikleri konusunda; Türkçenin etkili ve güzel kullanımı, yabancı dil bilgisi, dünyadaki akademik çalışmaların takip edilmesi, medya takibi, akademik anlamda okuma yapma, etkili ve hızlı sorun çözme becerisi, güncel doküman ve örneklerle çeşitlendirilmiş konu anlatımını örnek olarak göstermişlerdir. İletişim alanının fazlasıyla farklı disiplinlerden bilgilendirmeyi gerektiğini ifade eden katılımcılar, siyaset, tarih, felsefe, sosyoloji, antropoloji, genel kültür, fizik, coğrafya, sanat gibi alanlarda da ciddi birikime sahip olduklarını vurgulamışlardır.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

İletişim Fakültesi’ndeki öğretim elemanlarının mesleki yeterliklerini belirlemeye yönelik olarak yapılan bu araştırmaya “Belgesel Film Yapımcılığı, Sinema, Turizm, Halkla İlişkiler, Gazetecilik, Diksiyon ve Hitabet, Haber Yazımı, İşletme ve Güzel Sanatlar ve Tasarım, Grafik Tasarım, İletişim Bilimleri” gibi uzmanlık alanlarına sahip öğretim üyeleri ve görevlileri katılmıştır. Bu anlamda katılımcıların zengin alan bilgisine sahip oldukları ortadadır. Bu da, farklı bakış açılarını içinde barındırması ve araştırmanın zenginliği açısından önemli bir ayrıntıdır.

Araştırmaya katılanlar, proje temelli derslerin öneminden bahsederek, teorik öğrenmenin, proje temelli derslerde uygulamayla birlikte pekiştiğini ve uygulamanın teoriye büyük katkısı

olduğunun altını çizmişlerdir. Mesleki yeterlik kavramı, araştırmaya katılanlar tarafından, yaşam boyu kendini geliştirme ve mesleği yapabilmek için gerekli özellikler olarak tanımlanırken, burada önemli bir ayrıntının üzerinde durulmuştur. İletişim fakültelerinde proje temelli dersleri veren öğretim elemanlarının, mutlaka pratik alanda da bilgi sahibi olması gerektiği ortaya çıkmıştır. Araştırmaya katılanların büyük bir kısmı, akademisyenliğin yanı sıra, basın, medya, halkla ilişkiler alanlarında çeşitli görevlerde de çalışmaktadırlar. Akademisyenlerin okul dışı uğraşları, kendilerini mesleki anlamda geliştirdiklerini ortaya koymaktadır.

İletişim fakültesinde verilen dersler her ne kadar teorik bilgi ağırlıklı olsa da, uygulama dersleri, bu alanda başarıyı öne çıkaran en büyük etkenlerden biri olmaktadır. Mezun olacak öğrencinin de okul sonrası mesleki yaşamda başarılı olabilmesi için, teorisinin yanı sıra mutlaka pratik alanda da kendini geliştirmesi gerekmektedir. Yakındoğu Üniversitesi İletişim Fakültesi, öğrencilere uygulama olanakları sunmaktadır ve öğrencilerin kendilerini pratik anlamda geliştirmesi ve meslek sahibi olması için gerekli olan her türlü donanımın hazır olduğu görülmüştür. Ulusal yayın yapan bir televizyonu, bir radyosu, okul gazetesi bulunan iletişim fakültesinin öğrencileri, mesleklerini seçme yolunda hiçbir sorunla karşılaşmadan, bu imkânlar çerçevesinde eğitimlerini sürdürmektedirler. Söz konusu okulun öğretim elemanları da, uygulamalı derslerde bu imkânları kullanarak, öğrencileri mesleki anlamda daha ileriye götürmek için çalıştıklarını ifade etmişlerdir.

Proje temelli dersleri veren öğretim elemanlarının, mesleki anlamda okul dışı pratik hayattan gelen yeterlikleri, öğrencilerin gelişiminde büyük rol oynamaktadır. Çünkü öğrencilerin iş yaşamında karşılaşacakları sorunları bilen, bunların farkında olan öğretim elemanları, öğrencilere hayal ürünü bir dünya sunmak yerine, onları gerçek dünya ile tanıştırmaktadırlar. Araştırmaya katılanlar da bu özelliklerinin, mesleki yeterliklerine çok büyük katkı sağladığını ve profesyonel hayatta her gün karşılarına çıkan yeni şeyleri öğrenerek, akademik hayata bunları taşıdıklarını ifade etmişlerdir.

Katılımcılar, mesleki yeterliğin yıllar içinde daha da gelişerek, tecrübeyle kazanıldığını ve kendilerinin bu açıdan olumlu bir noktada olduklarını düşünmektedirler. Öğrencinin gelişim özelliklerini tanıma, ilgi ve ihtiyaçlarını dikkate alma, öğrenciyi değer verme, destekleyici olma, öğrenciyi dinleme, öğrenciyi cesaretlendirme, öğrencilerde öz denetimi sağlama gibi konularda olumlu yeterliklere sahip olduklarını bildiren katılımcılar, okul, aile, meslektaş ve toplum ilişkilerine ilişkin mesleki yeterliklerinde ise aile katılımı ve aile ile işbirliği konusunda olumsuz bir tablo çizmektedirler. Ailelerin üniversite eğitiminde katılımlarının az olduğunun altını çizen akademisyenler, kendileriyle iletişime geçen ailelerin sayısının çok fazla olmadığını belirtmektedirler.

Katılımcılar, programa ve içeriğe ilişkin mesleki yeterliklerin alt maddelerinden biri olan “Türk Milli Eğitiminin amaçları ve ilkeleri bilgisi” konusunda, eğitim sisteminin devamlı değiştiğini ve bu konuda alınan kararların, çoğunlukla siyasi olduğunu belirterek, üniversite eğitimin daha global olması gerektiği üzerinde durmuşlardır.

Karacaoğlu tarafından geliştirilen “Öğretmenlerin Meslek Bilgisine İlişkin Yeterlilikleri” ile ilgili soruların büyük çoğunluğuna olumlu yanıt verilmesi, büyük ölçüde, akademisyenlerin kendilerini mesleki anlamda yeterli gördükleri sonucunu ortaya çıkarmaktadır. Araştırmaya katılan akademisyenler, bilgi ve iletişim teknolojilerinde donanımlı olma, aile katılımı ve aile ile işbirliği sağlama, sınıf iklimini her zaman olumlu tutma, sınıf kurallarını öğrencilerle belirleme ve bu kuralların uygulanmasını izleme, Türk Milli Eğitiminin amaçları ve ilkeleri bilgisi, özel alan öğretim programlarını izleme ve değerlendirme konularında olumsuz görüş bildirmişlerdir. Bu anlamda, öğretmenlerin yaşam boyu eğitim sürecinden hareketle bilgilendirilmesi ve hizmet içi eğitim çalışmalarının zaman zaman yapılması gerekmektedir.

Bu araştırmada öğretmenler, kendi yeterliklerini, kendi algılarıyla ortaya koymuşlardır. Bu algıları besleyecek ve zenginleştirecek ortamların yaratılması gerekmektedir. Eğitiminin eğitime dair alan bilgisi genişledikçe, mesleki yeterliğe ilişkin bakış açısı da farklılaşacaktır. Sadece alan bilgisi değil, öğretmenlik mesleğiyle de ilgili gelişmelere açık olması gereken akademisyenlere, bu anlamda, eğitim bilimleri fakültelerince zaman zaman eğitimler verilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

- Büyükkaragöz, S.S. ve Çivi, C. (1999). *Genel öğretim metodları* (9.Baskı). Konya: Öz Eğitim Yayınları.
- Fidan, N. ve Erden, M. (1994). *Eğitime giriş* (5. Baskı). Ankara: Meteksan Matbaacılık.
- Kahyaoglu, M. ve Yangın, S. (2007). İlköğretim öğretmen adaylarının mesleki öz yeterliliklerine ilişkin görüşleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, Cilt 15, No: 1.
- Karacaoğlu, Ö.C. (2008). Öğretmenlerin yeterlilik algıları. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*. Haziran 2008, Cilt V, Sayı 1 (online) [<http://efdergi.yyu.edu.tr>] Van.
- Kuran, K. (2002). Okul ve sınıf ortamı. *Öğretmenlik Mesleğine Giriş Kitabı*, Editör: A. Türkoğlu. Ankara: Mikro Yayınları.
- Leyser, Y. ve Wertheim, C. (2002). Efficacy beliefs, background variables and differentiated instruction of Israeli prospective teachers. *The Journal of Educational Research*, 96 (1), 54. Israel.
- Lunenberg, M. (2002). Designing a curriculum for teacher educators. *European Journal of Teacher Education*, Vol 25, No 2 (3).
- MEB Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü (2002). *Öğretmen yeterlilikleri*. Ankara: MEB Yayınları.
- Senemoğlu, N. (1997). *Gelişim, öğrenme ve öğretim (kuramdan uygulamaya)*. Ankara, Ertem Matbaacılık.
- Sünbül, A.M. ve Arslan, C. (2007). Öğretmen yeterlilik ölçeğinin geliştirilmesi ve bir araştırma örneği. *Selçuk Üniversitesi Teknik Eğitim Fakültesi Dergisi* (online) [<http://tef.selcuk.edu.tr/salan/sunbul/f17.pdf>.] Konya.
- Sünbül, M. (2001). Bir meslek olarak öğretmenlik. *Öğretmenlik Mesleğine Giriş Kitabı*, Editörler: Ö. Demirel ve Z. Kaya. Ankara: Pegema Yayıncılık.
- Şeker, H., Deniz, S. & Görgen, İ. (2004). Öğretmen yeterlilikleri ölçeği. *Milli Eğitim Dergisi*, Güz 2004, Sayı 164. (online) [<http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/164/seker.htm>] Ankara.
- Thomas, A.K. ve Kay, P. M. (1974). Determining priorities among competencies: judgements of classroom teachers and supervisors. *Exploring Competency Based Education*, Editör: W. R. Houston. Usa, Berkeley.
- <http://www.yok.gov.tr/egitim/ogretmen/akr2/ek3/ek31.htm>
- http://yok.gov.tr/egitim/ogretmen/aday_ogretmen/bolum5.html
- <http://oyegm.meb.gov.tr>

Extended Abstract

The research aims the occupational capability determination of communication faculty members in practice and project based lessons. The difference of teaching from other occupations is that it plays an important role in the development, education and learning process of an individual. Education and learning processes causing positive behavior changes in the person have much more importance in the university education. University education which composes the acquiring occupation processes of people and makes them provide an occupation in their forthcoming lives receives a further meaning with the faculty members' positive attitudes and behaviors towards their professions. In this sense, importance of the occupational capability concept is significant.

In this research that the qualitative research techniques was applied, basic research steps such as the knowledge management of faculty members: face to face negotiation for evaluation of the occupational knowledge capabilities, presentation-seminar; qualitative research reflecting report-document analysis were developed. The aim of composing these basic steps is to create awareness regarding faculty members' occupational capabilities and provide a change in the project based lessons. 12 people from four departments of communication faculty joined the research. Each department had three faculty members in the research. The data were first collected by face to face negotiations with the faculty members who joined the research. The second step was presentation and seminar. In the third step, questions related to evaluate "capability perceptions of teachers"

occupational knowledge” were asked and a document analysis was done. It was seen that the faculty members who joined the research were good at knowing the student and they had a positive occupational capabilities regarding the student development. A progress was acquired with these occupational capabilities regarding teaching-learning process; following and evaluating the learning and development,; school, family, colleague and society relations; program and context.

Teaching staffs and instructors who has professions such as “film production, cinema, tourism, public affairs, journalism, diction and oratory, news inscription, management, fine arts and design, graphic design and communication sciences” have joined this research which is about defining occupational competence of teaching staffs in the communication faculty. In this sense, it is obvious that participants have rich occupational knowledge. This is an important detail regarding that it is housing the various point of views and wealth of the research.

The participants underlined that theoretical learning is reinforced with applications in project based lessons and application contributes a lot to the theories by talking about the importance of project based lessons. While the term of occupational competence was summarized as lifelong self improvement and necessary features for performing the occupation by the participants, an important detail was also stressed here. It is necessary that teaching staffs who lectures project based lessons have practical knowledge.

Although the lessons given in the communication faculty are equipped with theoretical knowledge, applied lessons are one of the biggest factors that put forward success. Students who are going to graduate should absolutely improve themselves practically beside theory in order to be successful in occupational life after school. Teaching staff participating in the research also expressed that they worked to improve the students in occupational sense in applied lessons.

The occupational abilities coming from the practical life outside the school of teaching staffs who lecture project based lessons play an important role in the improvement of students. Because, teaching staffs that are aware of problems which students can face in occupational life introduce them real world instead of presenting them an imaginary world. Participants who joined the research expressed that these features contributed to their occupational life a lot and by learning new things they face day by day in professional life, they carry them to their academic life.

Participants think that occupational competence which improves in years is gained with experience and with this respect they are on a positive spot. Participants who said that they had positive abilities such as knowing the students’ developmental features, caring for their interests and needs, appreciating them, being supportive, listening to the student, encouraging the student and providing self-control among students, draw a negative portrait in the issues of family contribution and cooperation in school, family, colleague and social affairs regarding occupational competences.

Participants stressed that education system which is one of the sub-items of occupational competences regarding the program and content on the issue of aims and principals knowledge of Turkish national education is constantly changing and decisions about this are mostly political, they added that university education should be more global.

76 questions defining “Competences about teachers’ occupational knowledge” by Dr. Ömer Cem Karacaoğlu were asked to the academicians. That academicians answered most of the questions positively brought light to the fact that they see themselves sufficient in the sense of occupational competence.

In this research, teachers put forth their abilities with their own perception. Knowledge accumulation which will feed and enrich this perception is needed. As the professional knowledge of the instructors improves, the point of view towards the occupational competence will differentiate. In this sense, it is thought that the academicians who should be open to improvement about not only professional knowledge but also teaching should sometimes get training from the education sciences faculties.